

Vajdasági magyar közélelt munkások, a Népfelszabadító háború harcosai és a szocialista építés élharcosainak értekezletén elfogadott

Határozati javaslat

A Magyar Népköztársaság kormánya, vakon alávetve magát a Szovjet Szövetség kormánya vezetőinek, a magyar nép érdekeivel ellentétben rendszeresen azon mesterkedett, hogy megbontsa a baráti és szövetségi viszonyt a JSzNK és a Magyar Népköztársaság között.

A magyar kormány engedelmesen fejet hajtva Szovjet Szövetségbeli urai előtt, s ugyanakkor a horthysta-sovinista revizionizmustól vezérelve, a Tájékoztató Iroda határozatát felhasználta a maga ellenséges tevékenységére a szocializmus hazánkbeli építése ellen.

A Magyar Népköztársaság kormánya rendszeresen megszegte a gazdasági egyezményeket. Széleskörű ellenséges propaganda-tevékenységet fejtett ki Jugoszlávia törvényes kormánya, népei s a hazánkban fennálló rendszer ellen. Hazánk hivatalos képviselői Magyarországon ki voltak téve a nemzetközi joggal ellenkező durva támogatásoknak. A Magyar Népköztársaság kormánya felhasznált minden alkalmat, hogy hátrányosan megkülönböztető eljárást tanúsítson a JSzNK képviselőivel szemben. A beográdi diplomáciai képviselő tisztviselői és a magyarországi állambiztonsági szerveket utasította, hogy hazánk integritása és biztonsága ellen irányuló kémkedést és diverzáns cselekményeket szervezzenek. Ez a kormány menedéket nyújtott szocialista hazánk néhány árulójának és minden téren támogatta ellenséges munkájukat. A magyarországi jugoszláv nemzeti kisebbségtől szisztematikusan megvonták jogait és különleges rezsimek vetették alá. A Magyar Népköztársaság kormányának ellenséges tevékenysége odáig jutott, hogy nyíltan megszegte a békeszerződést s aztal, hogy felmondta a jóvátételi szállítások teljesítését, visszaszármaztatási bizottságunk kiutasításával pedig szentesítette Horthy hordáinak bácskai fosztogatását. A magyar kormány vezető emberei, akiket sovinizmus és gyűlölet tölt el a szocialista Jugoszláviával szemben, s számos kihívást szerveztek határunkon, nem riadva vissza attól sem, hogy saját katonáik életét is feláldozzák.

A Magyar Népköztársaságnak mindezek az eljárásai ellentétben álltak a fennálló gazdasági, együttműködési, barátsági, kölcsönös segélynyújtási és szövetségi szerződések betűszerinti értelmével és szellemével.

E hazánk elleni ellenséges tevékenység vonalán és engedelmesen végrehajtva a Szovjet Szövetségből kapott utasításokat, a Magyar Népköztársaság kormányza még tovább ment. Példátlan bírósági botrányt szervezett, megrendezve a budapesti kihívó jellegű pert. Ez a per kompromittálta a Magyar Népköztársaság igazságszolgáltatását, s a Szovjet Szövetség kormányának és a neki alárendelt kormányoknak lehetővé tette, hogy tovább folytassák a szocialista Jugoszlávia ellen irányuló, semmivel sem indokolt ellenséges eljárásaikat. A magyar kormány is felhasználta ezt a pert, hogy formálisan is felbontsa a barátsági és kölcsönös segélynyújtási szerződést, amelyet már régebben is minden lépésben lábbal tiport. Ezzel a cselekedettel teljes mértékben kifejezésre jutott a Magyar Népköztársaság kormányának háborús uszító tevékenysége.

A Magyar Népköztársaság kormányának vezető emberei elsősorban a magyar népnek okoztak hatalmas kárt a magyar nép és Jugoszlávia népei közötti barátság és együttműködés ellen irányuló romboló tevékenységükkel, amely barátság és együttműködés a JKP, a JSzNK kormánya és személyesen Tito elvtárs állhatatos munkájával jött létre.

A Magyar Népköztársaság kormánya a szocialista Jugoszlávia ellen irányuló számos becstelen és ellenforradalmi eljárásával megmutatta, hogy erkölcsileg milyen mélyre süllyednek azok az emberek, akik közönséges eszközévé válnak a SzK(b)P Központi Vezetőségekben és a Szovjet Szövetség kormánya-beli revíziónisták kezében, s különösen legutóbbi háborús uszító cselekedetük megmutatta, hogy milyen messze állnak Magyarország dolgozó népétől.

Magyarország vezető emberei ennek a megfontolt ellenséges tevékenységnek első napjaitól kezdve megkísérelték, hogy befolyást gyakoroljanak reánk, vajdasági magyar nemzeti kisebbségre. Megkísérelték, hogy szétzúzzák a magyarok és Jugoszlávia többi népének létrejött testvériségét és egységét. Arra törekedtek, hogy demobilizáló hatást gyakoroljanak ránk, magyarokna a szocializmus hazánkbeli építésében való részvételünk tekintetében való részvételünk tekintetében. Arra törekedtek, hogy eszközként használjanak fel bennünket jugoszlávellenes és ellenforradalmi mesterkedésükben és szocialista hazánk, a JSzNK ellen akartak fordítani bennünket.

Ezek a szégyenletes kísérletek teljes kudarcot vallottak, hála Jugoszlávia dolgozói erkölcsi-politikai egységének, s annak a szétléphetetlen kapcsolatnak, amely fennáll közöttünk, magyarok és a többi testvéri egyenjogú nép között. Ezt az egységet a JKP helyes irányvonala teremtette meg, különösen azóta, hogy Tito elvtárs került Pártunk élére.

Mi, magyarok, különösen az újjáépítés és a szocializmus építésének időszakában váltunk tevékenyvé, s Jugoszlávia többi testvéri népével együtt közreműködtünk közös, szabad és független szocialista hazánk megteremtésében és építésében. A jugoszláv népek fiainak vérével és csontjaival együtt a legjobb magyarok vére és csontja is és hazánk minden népének törekvésével és erőfeszítésével együtt a magyarok törekvése és erőfeszítése is beépült Tito Jugoszláviájának fenséges épületébe.

Tito Jugoszláviája olyan lehetőségeket nyújtott számunkra a sokoldalú fejlődésre, amilyen lehetőségek sohasem álltak előttünk, s amelyeket csak a szocialista haza teremthet, amelyet olyan megedződött Párt és Központi Pártvezetőség irányít, amilyen a miénk. Mi, vajdasági magyarok mindezért, valamint azért, mert a szabad, független és szocialista Jugoszláviában teljes mértékű előrehaladásunk biztosítékát látjuk, — igazi hazánknak érezzük a JSzNK-t, amelyhez ezer és ezer kapocs fűz bennünket és amelyért minden pillanatban készek vagyunk meghozni a legnagyobb áldozatokat is.

Nekünk, magyaroknak, akik a múltban nemzeti elnyomatásban éltünk, s akik ma teljesen egyenlőségűek és teljesjogú polgárok vagyunk szocialista hazánkban, — éppen nekünk megvan minden erkölcsi alapunk, hogy azt követeljük a magyar kormánytól, biztosítsa a magyarországi jugoszláv nemzeti kisebbségnek mindazokat a jogokat, amelyeket mi élvezünk Tito Jugoszláviájában.

A Magyar Népköztársaság kormányának legutóbbi háborús uszító cselekedete miatt, amellyel lábbal tiporta az ünnepélyesen megkötött barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződést, mi vajdasági magyarok erélyes tiltakozásunkat fejezzük ki és a legélesebben elítéljük ezt a cselekedetet.

A mi válaszuk erre az: hogy még nagyobb erőfeszítéseket teszünk az Ötéves Terv feladatainak megvalósításaért, még szilárdabban tömörülünk Pártunk és Központi Pártvezetőségünk körül, még nagyobb mértékben támogatjuk kormányunk politikáját, amely küldöttségünk útján az Egyesült Nemzetek Szervezetének közgyűlésén kifejezésre juttatja minden törekvésünket és kívánságunkat. Kifejezésre juttatva tiltakozásunkat és undorodásunkat és leszögezve álláspontunkat, tisztában vagyunk azzal, hogy milyen jelentős ez a harc nemcsak Jugoszlávia, hanem a világ egész haladó forradalmi mozgalma szempontjából, amely harcban Pártunk elsőként emelte fel szavát a revízióizmus ellen, a szocialista országok közötti egyenjogú viszonyért, s ezzel magára vállalta a marxizmus-leninizmus halhatatlan eszméi védelmezőjének tisztas szerepét.

Novisád, 1949. október 23-án.